

REGIA NAȚIONALĂ A PĂDURILOR – ROMSILVA DIRECȚIA SILVICĂ DAMBOVIȚA

Bd. Regele Carol I, nr. 68, Targoviste, jud. Dambovita, cod poștal 130024
telefon: +4 0245 612672; +4 0372 701608; fax: +4 0245 611004
Cod fiscal: RO1590120, J15/109/1991, Cont: RO55 RZBR 0000 0600 0101 5963
E-mail: office@targoviste.rosilva.ro Pagina web: www.forestdb.ro

NR 5494 /P.M./ 21.06.2023

DIRECȚIA SILVICĂ DAMBOVIȚA

Direcția Silvică Dimbovita este o subunitate a Regiei Nationale a Padurilor – Romsilva. Romania detine cca 6,36 mil. ha de fond forestier, adica 26,7 % din suprafata totala a tarii. La nivelul anului 1990, intregul fond forestier national se afla in proprietatea statului.

Suprafata fondului forestier

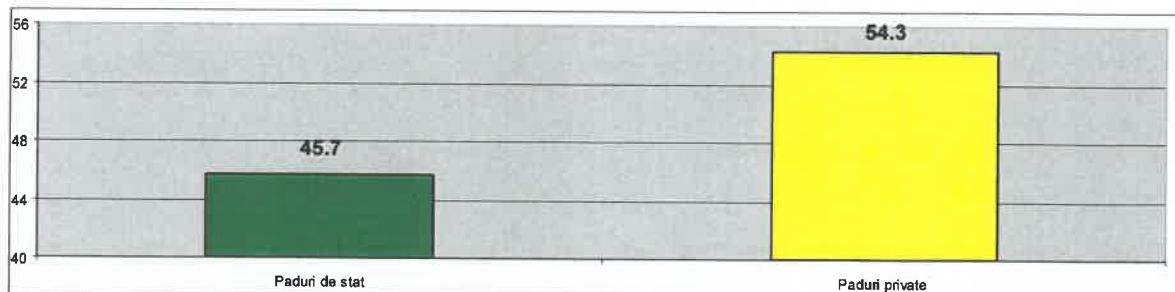
Direcția Silvică Dâmbovița administrează o suprafață de **53.476** ha fond forestier proprietate publică de stat, repartizat în toate etajele altitudinale, începând de la zona de câmpie și până în zona de munte, la limita cu golul alpin.

Din totalul de **53.476** ha fond forestier proprietate publică de stat, **51.365** ha, reprezintă terenuri acoperite cu pădure .

Padurile proprietate publică a statului ocupa, la aceasta data, un procent de 45,65%, din padurile situate in judetul Dambovita.

In afara padurilor proprietate de stat, directia silvica **asigura servicii silvice si administrare** pentru o suprafață de **17332 ha fond forestier** .

Data	FOND FORESTIER NATIONAL		
	TOTAL judet Dambovita Ha	din care RNP ROMSILVA	
		ha	%
31.12.2022	117.376	53.476	45,7

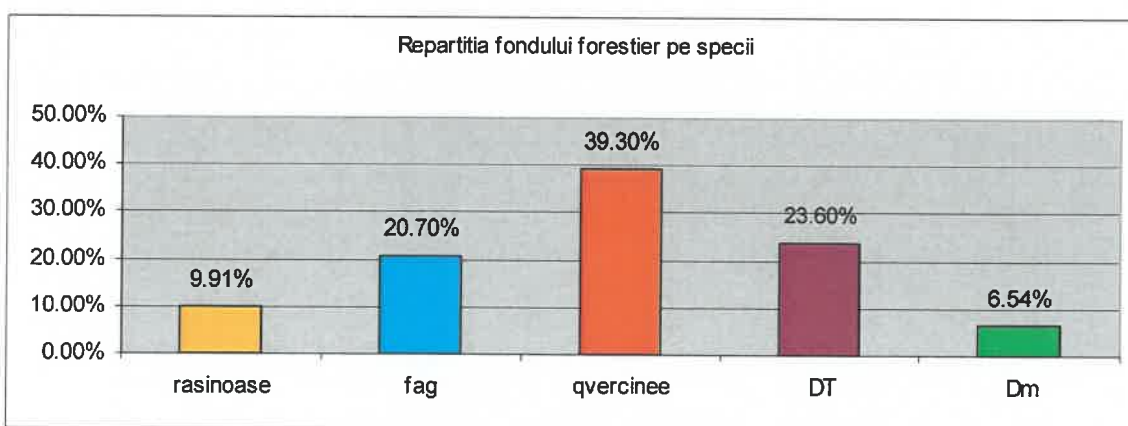

C

Fondul forestier proprietate publică a statului administrat de Directia Silvica Dimbovita, este structurat pe următoarele categorii principale de folosință silvice:

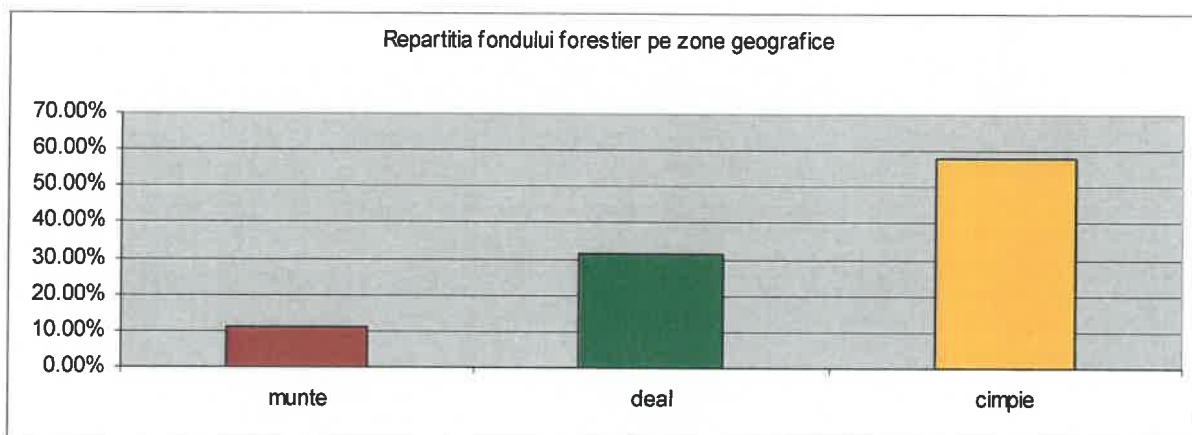
Nr. crt.	Categoriile de folosință silvică	Suprafața -ha-	Pondere în supr. totală f.f. %
1	Terenuri acoperite cu pădure	51365	96,11
2	Terenuri pentru cultură	76	0,13
3	Terenuri pentru producție	214	0,40
4	Terenuri pentru administrare	367	0,84
5	Terenuri afectate împădurii	141	0,18
6	Terenuri neproductive	807	1.55
7	Terenuri ocupate temporar	76	0.13
8	Litigii	355	0.66

Compozitia padurilor proprietate publica a statului, administrate de Directia Silvica Dimbovita este urmatoarea: rasinoase – 9.91 % ; fag – 20.7 % ; qvercinee – 39.3 % ; DT – 23.6 % ; DM – 6.54 %

Repartitia padurilor pe zone geografice este urmatoarea:

- campie - 57,6 %; deal - 31,5 % ; munte - 10,9 %

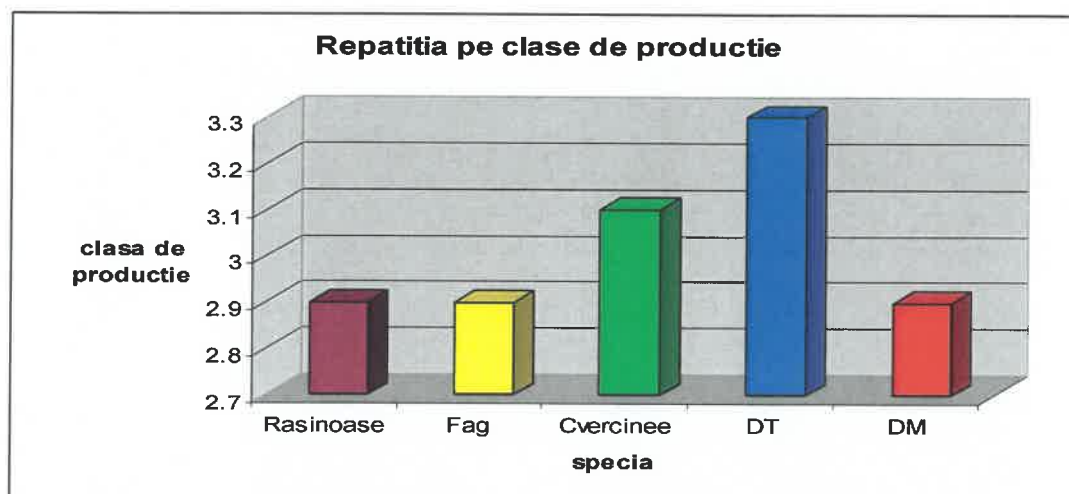
Cea mai raspindita forma de relief este cea de campie urmata apoi de cea de deal si cea de munte.

Directia Silvica Dimbovita este strabatuta de trei mari riuri: Ialomita, Dimbovita si Arges.

Județul Dâmbovița are o suprafață de 405.400 ha (1,7% din teritoriul țării), din care 117.376 ha (28,95%) sunt acoperite cu pădure, mai mare decit media pe tara (26,7%).

Din punct de vedere al suprafeței împădurite ce revine pe cap de locuitor, Dâmbovița se situează la nivel mediu national .

În structura administrativă a Direcției Silvice Dâmbovița se regăsesc 8 ocoale

silvice și o pepinieră centrală.

Posibilitatea pădurilor proprietate publica a statului din administrarea Direcției Silvice Dâmbovița este de 140.000 mc/an, volumul recoltat anual fiind destinat satisfacerii nevoilor imediate ale populației și prelucrării industriale (inclusiv în instalații proprii ale direcției).

Alte aspecte din activitatea Directiei Silvice Dambovita

In judetul Dambovita, la O.S. Bucsani este cea mai mare rezervatie de zimbrii din tara – Zimbraria Neagra, in suprafata 160 ha, cu un efectiv de 33 de exemplare.

In cadrul O.S. Racari, se afla un tarc de mistreti in suprafata de 402 ha, care la aceasta data nu mai este populat cu mistreti datorita pestei porcine africane, care in anul 2019 a eliminat toate exemplarele de mistret, iar in anul 2021 s-a infintat un tarc pentru cerb lopatar pe o suprafata de 60 ha cu un numar de 23.

Adminstrand patru fonduri de vanatoare, Neagra si Finta – O.S. Bucsani, Croitori – O.S. Gaesti si Cornatelul – O.S. Racari, directia silvica organizeaza partide de vanatoare, in vederea recoltarii cotei aprobate la specii de interes cinegetic precum mistret, caprior, iepure, fazan.

Tot in cadrul Ocolului Silvic Racari functioneaza si centrul de fructe Ulmi, dotat cu doua instalatii frigorifice, care in campania de fructe de padure preia toata cantitatea recoltata de catina, paducel, porumbe, macese din cadrul directiei si in unele situatii si de la alte directii silvice.

Anual se realizeaza 65 tone de fructe de padure si 45 tone de plante medicinale .

Actionand pentru apararea, conservarea si dezvoltarea durabila a fondului forestier national, Directia Silvica Dambovita este permanent preocupata pentru asigurarea regenerarii padurii. Astfel, anual realizam in jur de 44 ha impaduriri integrale si 128 ha regenerari naturale.

Se constata faptul ca unitatea noastra a realizat programele stabilite si a fost preocupata de respectarea prevederilor din Codul Silvic de a asigura regenerarea pe suprafetele libere rezultate in urma taierilor in cel mult doua sezoane de vegetatie.

Realizarea unor structuri si compozitii de regenerare optime, corespunzatoare potentialului stational este un obiectiv de baza al activitatii directiei, prin asigurarea intregului necesar de puieti forestieri destinati lucrarilor de impadurire, in pepinierele cantonale si Pepiniera Silvica Centrala Gaesti.

In pepiniera centrala, cu o suprafata de 33 ha, se produc anual in jur de 500 mii puieti forestieri pentru acoperirea necesarului Directiei Silvice Dambovita si a altor directii silvice din cadrul Regiei Nationale a Padurilor – Romsilva, precum si pentru vanzarea lor catre alte institutii. La pepiniera centrala se mai produc si plante ornamentale, anual vanzandu-se in jur de 1210 bucati, din diverse specii ca thuja, chamaecyparis, juniperus, picea, buxus, ligustrum, catalpa, in diferite forme si varietati.

Taieri de îngrijire în arboretele tinere, produse secundare curatiri .

Îngrijirea și conducerea arboretelor este complexul de măsuri silvotecnice aplicate unui arboret de la întemeierea acestuia până la inițierea tăierilor de regenerare.

Lucrările de îngrijire și conducere se diferențiază în raport cu stadiile de dezvoltare ale arboretului: semintis, desis, nuielis, prajinis, paris, codrisor, codru mijlociu.

Lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor sunt :

Descoplesire, Depresaj, Degajari, Curatiri, Rarituri

Felul lucrării de îngrijire	Stadiul de execuție	Scopul urmărit
Descoplesire	semintis	Eliminarea ierburilor care copleșesc și concurează semintisul
Depresaj	Semintis, desis	Reducerea desimii prea mari a puieților
Degajare	Semintis, desis	Promovarea speciilor valoroase, mai încet crescătoare, prin descoplesirea de specii repede crescătoare
Curățire	Nuielis, prajinis Diametrul < 8 CM	Înlăturarea exemplarelor uscate și necorespunzătoare ca specie și conformatie, cu diametre mai mici de 8 cm
Raritura	paris, codrisor, codru mijlociu	Promovarea exemplarelor valoroase prin crearea spațiului de creștere necesar și protecția tulpinilor de lumină, fără a reduce consistența mai puțin 0.8

Degajările sunt cele mai importante și mai frecvente lucrări de îngrijire a deșeurilor. Uneori, în regenerări naturale, degajările sunt necesare chiar și în stadiul de semințis. Altele, se pot executa în arboretele care au depășit stadiul de deșeu, lucrarea în acest caz numindu-se degajare întârziată.

După realizarea stării de masiv, concurența între exemplarele ce compun arboretul devine tot mai evidentă, mai ales când desimea este mare și sunt prezente specii și proveniențe cu ritm de creștere diferit.

Prin lucrările de degajare se urmărește apărarea speciilor principale, mai valoroase, împotriva altora mai puțin valoroase (specii secundare), dar care sunt mai repede crescătoare în tinerețe.

De exemplu, molidul este protejat în tinerețe de concurența speciilor mai puțin valoroase, repede crescătoare, ca: salcia căprească, plopul tremurător, mesteacănul.

În anumite situații, prin degajări se asigură menținerea exemplarelor bine conformate din sămânță, în dauna lăstarilor sau a preexistențelor necorespunzătoare, a semințișurilor preexistente inutilizabile.

Tehnica de executare. Protejarea speciilor valoroase de concurența speciilor nedorite se realizează prin tăierea sau frângerea vârfului ori a ramurilor speciilor copleșitoare, la 30 - 50 cm sub nivelul vârfului exemplarelor valoroase, asigurându-se astfel pătrunderea luminii de sus și lateral, la partea superioară a coroanei speciilor valoroase.

Speciile copleșitoare nu se taie de jos, pentru a nu dezgoli solul și a nu se întrerupe masivul abia închis. Se pot extrage prin tăiere de jos, exemplarele copleșitoare în degajările întârziate. Speciile de amestec sau arbuștii care se află sub plafonul speciilor valoroase, se păstrează intacte. Prin degajări nu se caută deci exemplare de distrus, ci protejarea unui număr cât mai mare de exemplare valoroase.

În urma aplicării degajărilor, arboretul rămâne cu aceeași densitate. Se extrag totuși exemplarele bolnave sau puternic vătămate, curbate, înfurcate.

În arboretele în care sunt în curs de aplicare tratamente cu regenerare sub adăpost, nu trebuie așteptat cu degajările până ce arboretul bătrân este înlăturat în totalitate, ci în porțiunile în care semințișul este periclitat de ierburi înalte sau de semințișuri preexistente neutilizabile se intervine neîntârziat.

Neexecutarea degajărilor la timp poate avea ca rezultat reducerea proporției speciilor de valoare și, ca urmare, scăderea calității arboretelor. În această privință, cele mai periclitate sunt arboretele de șleau și amestecurile de fag cu rășinoase.

Intensitatea degajărilor depinde de compoziția și desimea arboretului, de proporția și vigoarea de creștere a speciilor copleșitoare, de numărul exemplarelor preexistente necorespunzătoare, de condițiile staționale. În arboretele în care specia valoroasă este în mare majoritate, degajarea poate fi mai puternică, fără a se ajunge la izolarea exemplarelor ce aparțin speciei valoroase. Este de preferat să se facă mai multe degajări moderate decât o singură degajare puternică.

Mijloace. Obișnuit, degajările se execută fie manual, fie folosind unelte tăietoare ușoare (cosoare, secere, foarfece speciale) la începutul stadiului de deșis și toporașe când arboretul se apropie de stadiul de nuieliș-prăjiniș.

În anumite situații, acolo unde dotarea tehnică permite, se folosesc și motoagregate portabile, de tip ușor, construite special în acest scop (Stihl, Husqvarna, Oregon).

La efectuarea degajărilor se pot utiliza, cu multă precauție, în unele situații, procedee și mijloace chimice în scopul devitalizării speciilor sau exemplarelor

nedorite. Din considerente ecologice și de protecție a sănătății omului procedeele chimice în lucrările de îngrijire a arboretelor au fost sistate în pădurile țării noastre.

Epoca de executare. În arboretele de foioase, degajările se execută numai în timpul când arboretul este înfrunzit. Trebuie preferate perioadele din timpul verii nu prea calde, cu cerul acoperit, mai ales pentru primele degajări.

Epoca cea mai favorabilă pentru executarea degajărilor este între 15 august și 30 septembrie.

Periodicitatea degajărilor este determinată atât de caracteristicile biologice ale speciilor ce compun arboretul, cât și de condițiile staționale, fiind cuprinsă între 1 și 3 ani. Uneori sunt necesare chiar două degajări pe an (de exemplu, în șleauri de luncă).

Degajările pe suprafețe reduse (degajări parțiale). În situațiile în care nu se pot executa degajări pe întreaga suprafață, din lipsa forței de muncă sau a mijloacelor financiare, este totuși preferabil să se execute aceste lucrări pe porțiuni mai restrânse, răspândite astfel în cuprinsul arboretului încât să cuprindă cât mai multe exemplare, dintre care vor fi selecționați arborii de valoare. Aceste suprafețe vor avea forma pătrată, dreptunghiulară sau circulară (în funcție de condițiile existente). Rezultate bune se pot obține și prin degajări în benzi alterne practicate în amestecurile uniforme, cum sunt plantațiile. Lățimea benzilor, după caz, poate fi de 1 - 3 m, în jurul rândurilor cu specii principale.

O modalitate de reducere a prețului de cost al degajărilor și depresajelor, o constituie combinarea acestor lucrări cu deschiderea de culoare (linii) de accesibilizare a arboretelor.

Curatirea sau lamurirea reprezintă lucrarea de îngrijire ce se execută în stadiile de nuieliș și prăjiniș, în scopul îmbunătățirii calității, creșterii și compoziției arboretului, prin înlăturarea arborilor necorespunzători ca specie, conformație, spațiere și stare de sănătate.

Concurența puternică ce se manifestă în stadiile de nuieliș și prăjiniș între speciile și indivizii care trăiesc în masiv au ca efect activarea procesului de eliminare naturală și formarea de tulpini prea subțiri în raport cu înălțimea lor. De asemenea, diferențierile în dezvoltare, mai mari în semănături directe sau în regenerări naturale și mai mici în arboretele provenite din plantații, pot conduce la crearea unor situații privilegiate pentru speciile sau exemplarele mai puțin valoroase. Efectele nedorite ce pot apare trebuie prevenite și înlăturate prin intervențiile silviculturale specifice acestor stadii de dezvoltare.

Obiectivele menționate urmează să se realizeze treptat, prin mai multe operații succesive. Fiecare dintre acestea se axează pe selecția în masă, ce are un caracter negativ, fără a fi neglijată și favorizarea unor exemple valoroase ca specie,

conformație etc. (selecție pozitivă), mai ales în arborete de foioase destinate să producă sortimente superioare.

Tehnica de executare. În arboretele aflate în stadiile de nuieliș și prăjiniș, este necesar ca de la prima curățire să se rezolve unele situații restante de la degajări prin marcarea și extragerea arborilor preexistenți, predominanți, rău conformați, a exemplarelor din specii copleșitoare sau din lăstari, care realizează mai devreme dimensiuni mari. Abia după aceea se intervine în masa arborilor rămași, unde se efectuează curățirile propriu-zise, urmărindu-se proporționarea amestecului, înlăturarea exemplarelor defectuoase, reducerea desimii prea mari, precum și extragerea exemplarelor uscate sau deperisante, dacă ele se pot valorifica.

Speciile sau exemplarele ajutătoare se extrag numai în măsura în care stânjenesc exemplarele de valoare sau împiedică accesibilitatea și colectarea lemnului rezultat pe anumite trasee. Exemplarele aparținând plafonului inferior urmează a fi menținute mai ales dacă acesta este format din specii care suportă umbrirea. În același timp, subarboretul se păstrează pe cât posibil intact.

În arboretele pure, uniforme, chiar dacă arborii prezintă o vegetație activă și o calitate corespunzătoare este necesară reducerea treptată și destul de puternică a densității, mai ales la rășinoase, pentru a le mări stabilitatea și productivitatea.

În arboretele de proveniență mixtă, din sămânță și din lăstari, se dă prioritate primelor, urmărindu-se și o reducere selectivă a exemplarelor din lăstari, rezultate de la aceeași cioată.

Pentru extragerea tuturor elementelor necorespunzătoare, arboretele de rășinoase, în comparație cu cele de foioase, necesită mai puține lucrări de îngrijire.

În prealabil se vor efectua lucrări pentru accesibilizarea interioară a arboretelor prin deschiderea căilor de acces.

Intensitatea curățirilor depinde de specie, starea și consistența arboretului, de proporția arborilor defectuoși și modului de repartizare a lor, de țelul de gospodărire. În general, ea se va menține pe cât posibil moderată (consistența să nu coboare sub 0,8), evitându-se deschiderile bruște ale coronamentului. Pe terenurile în pantă, erozibile, intensitatea curățirilor este mai redusă, pentru a nu expune solul la degradare.

În arboretele neparcuse anterior cu tăieri de îngrijire, prima curățire se execută cu prudență, astfel ca trecerea de la desișul închis către un masiv rărit să se facă treptat.

Periodicitatea curățirilor este de 3 - 5 ani și se stabilește în funcție de cerințele arboretului; o nouă intervenție se execută imediat după reînchiderea coronamentului.

Epoca de executare. În arboretele de foioase, curățirile se pot executa în tot timpul anului. La rășinoase, este bine să se evite perioada 1 mai - 15 iunie, pentru a se preveni ruperea lujerilor nouformați.

Mijloace. Pentru tăierea arborilor se folosesc, după caz, topoare, ferăstraie de tip ușor, manuale sau mecanice (agregate portabile).

La foioase, în cazul în care materialul lemnos nu se valorifică, exemplarele se pot secui sau devitaliza pe cale chimică, prin stropire (tratament foliar) sau prin inelare.

Materialul rezultat din curățiri este, în general, valorificabil, principalul sortiment ce se realizează îl constituie lemnul de foc (grămezile de crăci). Ca sortimente mai valoroase, rezultă: fascine, araci, cozi de unelte, manele, lemn pentru construcții rurale, dar într-o proporție mai mică.

In anul 2023, Directia Silvica Dambovita are stabilit de catre RNP - Romsilva ca program anual de lucrari in arboretele tinere suprafata de 2129 ha, din care :

- degajari – 49 ha
- curatiri – 210 ha
- rarituri 1870 ha

Comparativ in anul 2022, D. S. Dambovita a avut de realizat ca si program anual 740 ha (degajari – 50, curatiri – 190, rarituri 500 ha).

Fata de programul primit de 740 ha, in anul 2022 D. S. Dambovita a realizat 2989 ha, astfel :

- degajari – 62 ha
- curatiri – 209 ha
- rarituri – 2718 ha

In primele 5 luni ale anului 2023, fata de un program stabilit de catre RNP – Romsilva de 499 ha (curatiri – 109 ha, rarituri – 690 ha) lucrari in arboretele tinere, Directia Silvica Dambovita a realizat 1116 ha din care :

996 ha rarituri

120 ha curatiri

Deasemenea, preliminar la 6 luni se preconizeaza depasirea acestor indicatori .

Pentru anul 2023, Directia Silvica Dambovita are alocata o cota de taiere de 140 000 mc, jumatate din aceasta fiind valorificata in licitatie ca masa lemnoasa pe

picior, iar cealalta jumătate fiind valorificata in regie proprie pentru satisfacerea nevoilor de lemn de foc al populatiei .

La masa lemnoasa valorificata prin licitatii Directia Silvica Dambovita, a obtinut in anul 2023, un pret mediu de valorificare de 493 lei/mc.

Director

ing. Petre Marin

